

Ordet, men da Thinget for endeel bestaaer af nye Medlemmer, kunde der dog maaskee for et saadant nyt Medlem være nogen Dpfordring til at udtale sin Dpfattelse af Lovudkastet, især deleshed naar han hører til den Klasse Embedsmænd, der saa at sige daglig modtage og afgive Erklæringer. Man har sagt paa det andet Sted, hvor dette Lovudkast har mødt Modstand, „at hvis det blev ophøiet til Lov, vilde de tilintetgjøre den fortrolige Hemmelighed,“ hvori der nu gives „tillidsfulde Erklæringer;“ jeg for mit Vedkommende kan i en saadan Udtalelse ikke see Andet end et Slags administrativ Sentimentalitet og en Uvirkelighed; men, siger man, een Ting vil dog være vis, det er, „at naar Lovudkastet bliver til Lov, vilde Embedsmændene erklære sig mere tilbageholdende, og deres Erklæringer vilde blive mere upaalidelige, end de hidtil have været.“ I den Henseende maa jeg udtale som min Formening, at hvad Paalideligheden angaaer, vil den Summa Summarum omtrent holde sig paa det samme Standpunct, hvorpaa den nu befinder sig; Tilbageholdenheden, ja den vil ganske bestemt af og til vise sig; det er en Følge af den menneskelige Strøbelighed, som imidlertid ogsaa nu gjør sig gjældende, blot paa en anden Maade. Paa et andet Sted, hvor Loven har mødt stærk Modstand, har man ikke været enig om, at Loven vilde gjøre Skade; Nogle have endog meent, at den vilde blive aldeles usfadelig, men at den derimod — og jeg kan ikke nægte, at der har viist sig en ganske mærkbar Genstemmighed i den Ansættelse — vil være aldeles forgjæves og aldeles unyttig. Forgjæves vil Loven være, har man sagt, — jeg beklager især nu, efterat have hørt den ærede sidste Talers Udtalelse, at disse Uttringer ere komne fra Regjeringens Side — og der er blevet brugt de Udtryk, at „hvis man vilde tvinge Embedsmændene — dengang var Lovudkastet rigtignok i en anden Skikkelse, og Talen var da nærmest om, at der skulde angives Grundene for afflaede Resolutioner — hvis man vilde tvinge dem til at angive Grunde, eller til at give Erklæringer, som kunde komme for Offentlighedens Lys, saa kunde dette ikke nytte,

thi saa skrev de — det blev udtrykkeligt sagt — een Erklæring til Brug for Offentligheden og en anden Erklæring til confidential Brug“, som man kalder det; denne Udtalelse troer jeg er meget beklagelig, uagtet den naturligvis ikke er meent saa stærk; men man sees nu, at den bliver benyttet. Man har derhos meent, at Loven blev aldeles unyttig, en Formening, man deels har støttet derpaa, at det, man vil opnaae, vil kunne opnaas derved, som den ærede sidste Taler bemærkede, at man efterhaanden fik alle Forhold lovordnede og saameget som muligt undtagne Administrationens Raadighed, og deels derved, at man saameget mere kunde lade være at give en saadan Lov, „som Embedsmændene af den gamle Cancelliskole“ — det var en Mand af den nyere Skole, som brugte dette Udtryk — „mere og mere reduceredes, medens Embedsmændene af den nye Skole traadte til;“ man udhævede dette meget stærkt, og den vedkommende høitagtede Rigsdagsmand, der udtalte sig saaledes, appellerede navnlig til sin egen Praxis, at han aldrig nogenstunde vægrede sig ved at yde Offentlighedens Krav i dette Forhold Fyldest. Mændene af den nyere Skole have nu vel andre Principer, andre Synsmaader, end Mændene af den gamle Skole, men jeg troer rigtignok, at naar den menneskelige Strøbelighed kommer til at tale et Ord med i deres Embedsvirksomhed, — da ville de i dette Forhold ikke vise sig saa grundforskjellige fra Embedsmændene af den gamle Skole. Den samme høitagtede Rigsdagsmand, som udtalte sig saaledes, sagde endelig: „at man desuden havde Pressen;“ ja det er ganske vist, dette Mittel har sin store Betydning; men for at kunne bruge Pressen, maa man have Facta. Hvad der altid lammer Pressen, er, at den mangler paalidelige factiske Oplysninger, og det er dem, som denne Lov i dette Forhold vil give. Naar man vil sige, og det er jo endogsaa udtalt fra Regjeringens Side, at denne Lov vilde have tilfølge, at man ikke fik paalidelige factiske Oplysninger, saa troer jeg, at en saadan Uttring fra Regjeringens Side er, om jeg saa man sige, en Incurie. Naar man ikke forudsætter, at Embedsmændene ville give een Erklæring til offentlig Brug og en anden Erklæring til confidential